

overigens, evenmin als de Bruyne, ook nog maar één bericht had kunnen wisselen met de chef-staf van de 'derde' OD, Six).

Het was, meende de Bruyne, tijd, die Vijfde Colonne te gaan voorbereiden. 'Uit het feit dat ik dit voorstel doe, moge men', schreef hij, 'concluderen dat ik van mening ben dat de aan het plan verbonden risico's, gezien het grote doel, behoren te worden aanvaard.'

Voor de inzet dan der 'Nederlandse Geheime Organisaties (OD)' wilde hij naast de A-groepen (de duizendzeventig man) B-groepen vormen, 'totaal sterkte: tienduizend man', te bewapenen met ongeveer 3 000 *stenguns*, 10 000 pistolen, 100 000 handgranaten en 5 of 6 lichte mortieren. Die B-groepen zouden in actie komen in wat de Bruyne 'Phase B' noemde: 'de gevolgen van de invasie doen zich zodanig gunstig in Nederland gevoelen, dat er een behoorlijke kans ontstaat om door uitbreiding van het verzet de vijand de laatste nekslag toe te brengen.' Over dat alles had de Bruyne, zo schreef hij, al met SOE gesproken en 'uit onderhandse mededelingen' wist hij dat SOE bereid was de wapens te verstrekken, 'terwijl tevens voor het *transport* kan worden zorggedragen' (kanttekening van van Lidth: 'Wanneer?').

'Ik zou het echter', eindigde de Bruyne,

'op prijs stellen bij de met de Engelse instanties te voeren besprekingen te weten of Hr. Ms. regering eventueel bereid is, de gelden beschikbaar te stellen, benodigd voor de aankoop der wapens. Het betreft hier een bedrag van ongeveer f 1 mln.'

Kanttekening van van Lidth: 'natuurlijk'.

Zes weken later, op 4 november '42, antwoordde van Lidth schriftelijk aan de Bruyne, 'dat de Nederlandse Regering haar toestemming heeft gegeven tot de uitvoering van het door u ontworpen plan voor een binnelandse actie in Nederland (de z.g. B-phase).'¹

'De Nederlandse Regering' - wij moeten wel aannemen dat Gerbrandy de Bruyne's Plan B met de koningin besproken heeft. Heeft zij bedenkingen geuit? Wij weten het niet maar kunnen ons niet anders voorstellen dan dat zij aan de Bruyne's voorstel haar goedkeuring gehecht heeft. Van Lidth (het blijkt uit zijn kanttekeningen) was er van meet af aan voorstander van, Gerbrandy stellig evenzeer, en ongeacht de aandrang welke van Angeren in zijn brief van eind juli uitgeoefend had, werd de Bruyne's voorstel noch in het kabinet, noch in de Commissie-Oorlogvoering, noch in de Commissie-Terugkeer aan de orde gesteld; denkbaar is wel dat aan Albarda, minister

¹ Brief, 4 nov. 1942, van van Lidth aan M. R. de Bruyne (a.v.).